

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára
Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő, lapfőnököm és kiadó:
BALKÁNYI ERNŐ.
MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Hirdetések egyezség szerint.
A nyilrtér soronkint 1 korona.
Kéziratokat nem adunk vissza.

A döntő fordulat után.

A szédületesen nagy perspektíva, amely a választások folytán támadt új helyzetben a magyar nemzet előtt nyílik, szinte békétlen-hetetlen még. Nem napoknak, nem is heteknek, hanem hónapoknak kell elmulnia addig, amíg tisztába jövünk azzal, hogy milyen uton kell járnia ennek a népnek, hogy gyönyörű, nagy céljait elérje.

Mi is történt? Ne politizáljunk, hanem regisztráljunk.

A hazafiak, akik az ország sorsát intézték, kétféle véleményen voltak, de céljuk: naggyá, boldoggá tenni a magyar nemzetet közös volt az eddig uralmon volt párt taktikája, hogy lassan, óvatosan, ráködtatások nélkül haladjan előre a magyar nemzet, esigalepítéssel de azian annál biztosabban. S ebben a esigalepítésben is elég messzire ért már a magyar nemzet az alkotmányos korszak 3-7 esztendeje alatt. Erősek, nagyok lettünk, nőtt önbizalmunk, erősbödött nemzeti tekintélyünk. A másik pártokon, az eddigi kisebbségen levőknek viszont az volt a meggyőződése, hogy a magyar nemzet elég erős már akkor, hogy gyorsabb tempóban s határozottabban haladjon a teljes nemzeti és gazdasági önállóság ki-tűzött célja felé. Hirdették, hogy a lassu haladás, a esigalepítés megőrjíti a nemzet ellentállási és gazdasági erejét. E két fel-fogás most vitta döntő esatáját, a nemzet

itelt és az eddig uralmon volt párt elvesz-tette a nagy párt. A kilencszáz ezer magyar választó közül hatszáz ezer annak a hivatal-lásának adott kifejezést, hogy gyorsan kell haladnunk, elég erősek vagyunk arra, hogy nemzeti és gazdasági teljes önállóságunkat egy csapásra kivívassuk s nem kell te-kintettel lennünk senkire semmire, csak arra, ami a magyar nemzet óhajtatja.

Ez a döntés és ez elölt meg kell ha-jolni mindenknek!

Új nap kél fel a magyar égen és gyönyörű, vakító fényvel ragyog bele a szívekbe.

Ne higyük azonban, hogy a regenerá-ció munkája simán baj nélkül fog menni. A nemzet ugyan elhatározta a gyökeres változást, de ennek a nemzetnek számolnia kell egy döntő fontosságú tényezővel: a koronával is. Adja Isten, hogy ez a két tényező megértse egymást ismét.

Helyezzünk nagy súlyt arra, hogy mi-csoda gazdasági és társadalmi jelszavakkal nyerte el magának az ellenzék a többséget. Ezek a jelszavak:

— Önálló vámtérület.

— Szabadelvűség, felekezeti teljes egyen-jőség, teljes sajtó és szólásszabadság, általában, lehetőleg ingyenes népiskolai oktatás.

A választói jog kiterjesztése.

A progresszív adó.

A városok terheinek megkönnyítése.
Utak, vasutak, folyamszabályozás, köz-munkák.

A kisipar felségelyezése.

A munkásviszonyok gyökeres rendezése.

Hatalmas, tartalmas programm, amely-nek betartása boldoggá teheti a magyar népet. Követeljük, sürgessük, őrizzük ellen ennek a programnak a tökéletes betar-tását s ne szűnjünk meg ezt kerületünk képviselője előtt hangzatosan! Ezzel a program-mal kaptak meg voksunkat, álljanak tehát hejyt is érte.

A szenvedélyek szinte az egekig csap-tak a választási küzdelem alatt. Ez a szenvedélyi túnjón el s adjon helyet a békés együttélésnek. Akármilyen pártot legyünk is, hazafiak, testvérek vagyunk mi mind-nyájan magyarok — ezenfelül kevesen is vagyunk, tartunk tehát össze. Egyébként a felelőjt nagy események megmutatták, hogy össze tud még tartani a magyar.

Ösztinte örömmel tölt el mindenkit az, hogy a nemzetiségek, bármennyire aktivis-ták lettek is, bárhogy erőlködtek és iz-gatták is, alig néhány száz embert tudtak behozni a parlamentbe. Ez azt bizonyítja — Hála Istennek! —, hogy a nemzetiségi polgárok túlnyomó része becsületos, jó magyar hazafi!

Béke és munka! Ez legyen a jelszó.

János.

Rábörült a szép, csillagfényes téli éjszakára az a esunya, szürke, ködös virradat. A néma éj-szaka varázsa az ébredő J. . . piaci lármájában foszlik szét. Előbb csak egy-két lépés zaja halatszott, most már ritkult a köd és a kisérítetlen bolygó árnyak lassankint átváltoznak járó-kelő emberekké.

A „Korona” fogadó előtt, melynek sötét falai nem is sejtetik a bent szétáradó fényözont és széles jó kedvet, hintók hosszú sora áll. Egy-szerre csak megkezdődik a lötös-futás, a hajsz. A bálnak vége van. Hatalmas kurjantások hallat-sanak. Az első kurjantásra megmozdul minden kocsis, a harmadikra és negyedikre meg előt-tenel robbogás támad, hogy a nézőközönségre nyitva maradj a szűj. A fogadó széles utcái aj-taja sűrűn omjra ki az álmos mamákat, fáradt kisasszonyokat, bosszankodó férjeket és setten-kedő fiatalembereket.

Lassankint esend lesz. Most még az a halk sóhajts is meghallatszik, mely annak a lámpa-oszlop mellett álló fiatal hölgynek gondosan be-takarogatóit kibéblő szálát el. Hátha földindulás lenne, nem hallaná-e meg a legkisebb sóhajtsát is a hölgy mellett egy fiatal szőke ember, kinek úgy tetszett, hogy a félig lezárt pillák alól egy b.övös pillantás ó rá esett . . .

A hölgy mellett meg egy élies asszonyság is állott (az állmos mamák közül való, aki szin-tén sóhajtsi akar, de bizony abból, ástás lett. S türelmetlenül fordult a fiatal emberhez:

— Ugyan, édes János, sürgesse a mi ko-csikat.

— Az „édes János” rohan löhalálában a kocsiért és kiabál rémségesen. Eles hangja csak úgy szeli a ködöt:

— A Rikkancséké! Előre!

Emit a mama, Rikkancsné nemzetes asz-sonyja újra megszólal:

— Nem kellett volna eddig maradnunk. Mi vagyunk az utolsók. Irma! Csak nem alszol el itt álló helyedben?

Irma felreztet s ijedten kapta el a fejét anyja válláról.

— En . . . én nem vagyok álmos.

— Hát miért állottál az imént is?

— Mert fáztam . . . (Szerencsétlen János!)

Telhet nem sőhaj volt.)
A hintó elrohogott János szobáiba. A mama egy kissé jól táplált lévén, a kocsinba való eme-lésben János barátunknak egy jóindulatu ur-emberen nem kis segítségére volt. Következett Irma. Ó bár ama bizonyos „édes terhek” közé tar-tozott, de azért szintén nem volt valami nagyon légiés, könnyű. Fáradt volt és elhagyta magát. De végre is „ó” volt és János barátunk épen-sőgel nem akart más segítségére szoruli. Akár ölben is haza vitte volna őt, de sőt volna hiá-nyában még haza is huzta volna ezt a hintó-mamástul, lányostul. A simább uton meg vágtat-tott volna is.

A mama, a mint beült a kocsiába, rögtön elaludt. János zehaszolná az alkalmat és egy merész kérdést intézett Irmaéhoz:

— A második négyesnél mit sugdosott ma-gának az a fiatal ember?

Irma a kérdéző savanyu arcára nézett és elnevette magát.

— Maga szerencsétlen! Csak nem hiszi tin, hogy szerelmes lettem bele?

— Azt talán nem, hanem nagyon is hamar összebarátkoztak.

— Isteneim, hát baj az?

— Vigyázzon, a barátság gyakran a szerelem kezdete.

— Vagy a vége, — szólt hirtelen Irma. — Isten önnel!

Elmentek.

János egyedül maradt és hazafelé indult, de az esze meglötlöt. Mit is mondott Irma?

János nem volt má gyerek. A feje lánya már közel 30 év óta keményedik. A mint szántó-vejt körökben mondani szokták: olyan „igának álló” volt. Szóval házasulandó, sőt házasodni minden áron akaró. S mint ilyen, azok közé tar-tozott, kik az utolsó percig bíznak a — mamá-lban. Most is azzal vizsgálta magát, hogy majd holnap megvizsgálhatja a mama. És hazareg-megkönyebbül szívvel, mintha csak az a nagy kö, melyben előbb megbötlött, az ó szívérlő esett volna le . . .

Irmaék is hazatértek . . . Az ebédlön men-tek, vagyis inkább osontak keresztül.

— Irma, — szólt halkan a mama, — lés-ujhejyjen jár, hogy apád fel ne ébredjen. Hatha jár már, te! Ugyan az Isten szerelméért ne zö-

Korteskedés.

Ira: SÁGI JÁNOS

(Folytatás.)

Valamit cselekszenek nálunk is.

Egyik járási mezőgazdasági bizottság feltevesztett intézett a miniszterhez a háziipar meghonosítása érdekében. Onnan a következő értesítés érkezett megyénk alicpanhához.

„Értesítem Nagyságodat, hogy hajlandó volnék megfontolás tárgyává tenni a járás főszolgabírójának azon javaslatát, miszerint Vornaycz, Karmacs és Alsópáhok községei inséges lakosságának téli időben való foglalkoztatása céljából nevezett községekben kosárfőnök, esetleg kefékötő háziipari tanfolyam tartassék. Mielőtt azonban ez ügyben határozék, tájékozást óhajtok nyerni arra nézve, vajjon megvannak-e azon vidéken az említett háziiparok meghonosítására szükséges nyers anyag, és vajjon a készítőnek cikkék értékesítésére van-e tényleg kilátás és mily módon nevezeték-e az?”

Felhívom tehát Nagyságodat, hogy ezekre vonatkozólag mielőbb kimerítő jelentést élni terjesztési sziveskedjék.”

A háziipar ügye tehát a hivatalos úton van. Noha kalapot emlekek a derék kezdeményezés és a buzgó folytatás előtt, mégsem tölt el a remény, hogy ezen az úton nagy háziipar teremthetünk olyant, a melyen a nép nagy egyetemének érdekeit szolgálja. Nem olyan háziipar szeretnék látni, a mely egyik másik faluban 2—3 hétig tart, s a mely 10—15 legénynek fekétes s efféle, a hivatosos körébe tartozó tárgyakat produkál, s a mely a családnak csak 1—2 napra ad némi keresetet. Almainkban olyan háziipar él, a melyet a magyar nép híres szépművészeté őröké hat át, a mely az egész világ piacán hódíthatna, s a mely egész falvainak, egész vidékeknek adna hosszú életem keresztül állandó jómódot és megelégedést. A célt képtelen megvalósí-

tani a sokoldalulag elfoglalt hivatalos szerv. Ilyen cél keresztülvételére társadalmi tevékenység szükséges, különösen pedig a magyar ur nök lelkesültégének, szives tevékenységének, fáradhatlan buzgalmának kell sikra szállani. Zalamegyében is, a Balatonvidéken is csak akkor lesz kifejtelt, erős háziipar, ha talpra áll az egész társadalom és tettekkel, nem pedig elpuffogatott kortesbeszédekkel, kortes-nótákkal akar a nép helyzetét segíteni.

A falvak ur hölgyeinek lenne az a földadata, hogy megállapítsa: vajjon a népnek az egyes vidékeken milyen háziipari teendőkhor van hajlama.

Zalaváron, Sámlelkén, Komáromban s az egész belső vidéken tapasztaljuk, hogy a nép milyen szeretettel himezi ki a ruhát, a kendőt, a legények ingelejét. Egy-egy ingen lebilincselő virágdíszek vannak. A himzés iránt tanusított szeretet alapja lehetne azon a vidéken a himzés nevesítését nagy háziiparának. A pástori-művészet tárgyai nak díszítési motívumai. Kincses bányái lennének a himzés művészetének. Más vidéken próbálkozzanak balatoni vonatkozású emléktárgyak előállításával, a melyeknek a külföldről nagy tömegben jönnek.

A háziiparunk így módon való megteremtése nagy szervezettel, a népet szerető sziveket, hazafias lelkesedést kíván, a mely nem abban merül ki, hogy ilyenkor nagy csöbörből iszik a paraszttal, azután pedig rá sem hederít.

A most folyó korteskédések aligha viszik előbbre megyénk népének anyagi boldogulását.

Áldásos korteskédés az lenne, ha az Izabella Háziipari Egylet példája nyomán megyénk hölgyei szervezkédnének, eredeti háziipari termékeket honosítanának meg és azokat elterjeszték.

Munkájukat áldás kísérné. Az ő nemes tevékenységük nyomán több virág fakadna, mint a mennyi hasznót hajtanak a politikai heccekben tobzódo kortesbeszédék.

HIREK.

— **Kinevezés.** A vall. és közoktatásügyi miniszter Morascher Hugó szélelyudvarhelyi zenanárt a csáktornyai áll. tanítóképzőkör segéd-tanárává kinevezte.

— **Hamis pénzek.** Az egész megyében, de vidékünkön nagy számban vannak hamis forintosok. A közönség saját érdekében cselekszik, ha a kézbe kerülő pénzeket gondosan megnezi, mert könnyen megtéríthetik, hogy kárát valja.

— **Kinevezés.** Ilj Voigt Eacét, a Zalavár-megye Gazdasági Egyesület titkárát a Magyar Mezőgazdák Országos Szövetkezetéhez az állat-tenyésztési osztály vezetőjévé neveztek ki.

— **Végtelezés.** Kern Antal zalagerzeségi főgymnáziumi rendes tanárt a közoktatásügyi miniszter állásában végteleztette.

— **Új újtóed iródk Alsólendván.** Dr. Filkor Márton és dr. Politzer Izidor ügyvédi iródk nyitottak.

— **Országos vásár.** Zalagerzeszen a legközelebbi országos vásárt 1905. február 14-iken tartják.

— **A „Muraközi Múzeum” számára újaban a következők küldték be régi tárgyakat:** Feisz László ügykügyi segédjegyző ur Újvárad közleg 1844. évi magyariral vezetett adólistáromát és községi számadását, továbbá egy 1812-ből származó úgyiratot. A két előbbi okmány azért is nevezetes, mert az akkori időben kevés Muraközi községben vezették magyar nyelven a község számadását. — Czvekovicus Antal ur ismét küldött egy régi muraközi stíli kétfestő kézi nyomó mintát.

— **Agyszornyt lovak.** A zalalövői körjegyzőknek ismeretlen teutekek két lovát agyszornyt. Állítalag szegény párak szintén a választások aldoztasi s a felbuzúlt tömeg ezeken töltötte ki boszuját.

— **Amerikába utazás.** A magyar kormány legutóbb az Amerikába való utazást Brémán át is megengedte. Fiumén át Amerikába szoló utelvek most Brémán is érvényesek.

— **Gyilkos leányok.** Gelencsér Verona szentpéteri leány-újszaltai gymnekjét elástá, Szalai Mari balaton-magyaródi leány pedig, mint a vizsgálat kiderítette, december 15-én született fiát megfojtotta. A gyilkos leányokat letartóztatták.

rögi, kopogj olyan nagyon. Apád felöbred és leszed akkor ne mulass.

Nincs az a ballerina, aki jobban tudná hegyezni a lába újait, mint a hogy Irma hegyezte a „ne mulass” szóra. Mert hát ő még mulatni akar a farsangon. A kaszinó-bálon a második négyest, no meg a szupé csárdást is . . . még mindent, de a „mindent” csak gondolatban. Irma ilyen veszedelmes kézt típus-topog egyik szekrenylő a máskép; ide a legyezőket, oda a kék-szerelt rokcsajját. A lába újairól nem feledekzik meg, csak csakmá szájáról és hangosan feltéli: — jaj, mamám, de soká lesz a kaszinó-bál! — A mama szörnyen megiered s halkán sugár: — Az isten szent szerelméért, Irma! Apád felöbred és akkor leszed csak soká a kaszinó bál! Soha napján. Tudod, apád meghagyta, hogy ket-tőre itthon legyünk.

Szerencsére Rikkancs János ur felhasználva az asszony távoliéit, a „Polgári Kör”-ben kártyázott regeleik. Az iment jótt haza, ő is lábujjig onosant az ebédlen keresztel szobájába, azt híven, hogy a bálozó asszonycsapat már itthon van. Még ei sem aludt, mindent áthall az ebéd-lőből. Csöndesen viseli magát, mert egyprz éves elcsúzott — csöndesen a füzefőlő, a mivel az asszonynak holnap számolnia kell. Mert hát az a nagy férfi hatalomok, a mit az asszony előbb sejtett, engedett, ezután csak böles szörny fuz-fang a „gyerek” előtt. Hej, hanem négyzetem föld! De azért mégis csak ő az ur a házán, azt megmutatja. No persze! És a ház rettegte ura a fal fele fordult s nemokára úgy horkolt, hogy az ebredéselt rettekök teljesen megnyugodva vonultak a hálozobába.

Természetesen lefékés előtt még beszéltek nek egy kicsit. A mama kezdi.

— Irma! Te nagyon félvállról beszéltél Jánossal az egész bál alatt, pedig hát . . .
— Jaj mama, olyan kiállhatatlan.
— De jó ember, mondja a mama.
— Olyan unalmas.
— De . . . de nagyon jó ember, — erősködik ujra a mama.

— Nem tud semmit, olyan ügyetlen; s a csárdásban kétszer is a lábamba lépett, meg aztán vörös keztyűben jött a bába, oldalt választja a haját és . . . és miért hívják Jánosnak?!

A mamának elállt a száva. Ennyi égbekialtó bűn ellen nincs melegség egy 17 éves leánnyal szemben. Mivé törpült nősi ezek mellett az, hogy „János jó ember.”

Mielőtt a mama aludni tért volna, még csak azt merte mondani:

— Kiváncsi vagyok, ki lesz hát az a tökéletes ember, a ki nekét tetszik?!

Irma a második négyesre gondolt, de nem szólt semmit sem. Alig várta hogy a mama elaludjék, a megtépelt bál ruha helyett pongyolát ölt magára, beleül egy karszékébe és előveszi a táncrednet. Tele volt az írva eléjőlő végig.

Irma formás kis lábait egy számlóyra teszi és kezét, melyben a nyitott táncrednet van, az ölébe tartja. S míg fejét álmosan hajlja le, halkán olvasni kezd:

— Első csárdás: Nagy János. (Éj, ez a csunya?) Első négyes: Kiss Feri. (Kedves ember.) Második csárdás: Szizethy Jenő. (Éz még kedvesebb.) Második négyes: Lovag Falk Andor . . .

Irma itt szünetet tart. Szemeit felveti és nagyot sóhajt. Megismerter olvassa:

— Második négyes: Lovag Falk Andor. Irma izgalmoba jó. Ajkából harap és gondolkodik.

— Ez . . . ez . . . a leg . . . legkiállhatatlanabb ember egész J . . .-ben. Dehogy, az egész világon.

Irma mintha nagyon is felindult volna. Nos ez igen természetes. Szűnőre elgondolta, hogy ez a lovag Falk Andor zsinórá alatt Irma kezét nem egyezzer a magáéban felejté. Úgy égett Irma keze, arca . . . Persze a haragból. És isten tudja miért, nem volt elég erője kivonni kezét a párársból. Szátán miket beszélt az az ember örszörnyű szissza! Szépekét, igaz, nagyon szépekét, de hát vissza nem illik előlátásra mindjárt úgy beszélni. „Kedves kis barátinékem” nevezte Irmat. Rettenetes! Egy ilyen „édes Irmanak” szólitá. Irma ilyenkor úgy remegett, szeretete volna megmondani neki, hogy vele ne beszéljen így. De nem birt egy szót sem kiejteni. Jaj! Isteneim, milyen ügyetlen volt.

Az ézs abban a borzas kis fejecskében erősen tiltakozott, de a csipke alatt dobogott ám valami hevesen, és bizony Irmanak nagy erébe került az ézs és a valami köt az egynestül csak némelig is feltartani. Majd hogy nevetéscsökkent nem lett a lovag ur előtt, a ki olyan gyönyörűséggel nézte Irma vergődését, lázas remegését, mely a jogos felindulás és ingerültség jele volt és a világrét sem annak a kézs izgalomnak, mely a lángra kapott szerelem előhírnöke szokott lenni. — Óh, dehogy!

Szóval ez a lovag ur kiállhatatlan ember.

— Irma mondja, hát el lehet hinni.

— Irma elcsendesedett. A némaság susogó tüdőreit hallgatja, a kiknek mindegyike oly édes hangon kérleli: „Szeretsz-e igazán?” — Egyez csak Irma szemei lecsukódásának a kéjes szendérgésben suttogja: „Szeretek.”

— Nyilvános köszönet és nyugtázás.

Az alsólendvai önk. bizottság egyet által 1. évi január hó 7-én rendezett táncmulatságon felül-fizetni szívesek voltak: K. Hajós Mihály és Füss F. Nándor 10—10 koronát; Ivánics György, Bíró Lajos, Ferenczy József 5—5 kor., Unger Ferenc, Ferenczy János, Feldman Ferenc, Lenarics Viktor, dr. Wollák Adolf, dr. Pollizer Izidor, Pollák László 3—3 kor., Bittera Béla, Hajmásy Ferenc, Brünner Béla, Teke Dénes, Pataky Kálmán, Murányi Kálmán, Wortman Benó, Matyasovszky Vince, Brill Lipót, Pollák Emil, dr. Filkor Márton, Csukics Adolf 2—2 koronát; Elefánt Dávid 1 kor. 20 fill., Blau Benó, Csáskányi, Báder Herman, dr. Geiger Arthur, Ács István, Ács József, Sándor, Wortman Béla, Balkányi Ernő, Gálits Tamás, Baranyai Béla 1—1 korona, Beniczka Péter 50 fill., Czopoth József 40 fill., Tanczos János 20 fill., Biller Albert 60 fill., Összesen 91 kor. 40 fillér. Belépti díjakból befolyt 113 kor. 30 fillér. Teljes bevétel 205 kor. 20 fillér. Kiadás 181 kor. 64 fillér. Maradt tiszta jövedelem 23 kor. 56 fillér. — Fogadják a nemesivű adakozók az egyesület leghalásabb köszönetét.

— Párba egy bélyegző miatt. A Keszthelyi Hirlapban olvassuk: Párba jának lett az okozója egy bélyegző, a melyet a marhapaszusok kitalításánál használtak, a mikor az állatok at a vásárra hajták. A bélyegző, a melyen ez áll: „Ez az állat egészséges!”

a napokban egy tréfás úr, a kinek jobb dolga nem akadt, magával vitte és a vendéglőben rányomta a szomszéd vendég új cilinderének selyem bélyegére. A cilinder véletlenül leestet a szőgől és a pincérnek ötön ugrottak a felémelésére. A bélyegző nyoma feltűnt az egyiknek, elolvasta rajta az írást és mindjárt sorba mutogatta többi pincér társainak. Egyszerre óriási hahota szükdettette meg a vendéglőhelyiséget. A pincérek öten fogták és nétek a cilinderet. A vendégek figyelmesek lettek a kagásra és néhány perc alatt az egész vendéglő omlált a kacagó pincérekhez nevetni.

Ez az állat egészséges!
Hajtható a vásárra!

ismételt egyre.

A cilinder tulajdonosa észrevevén, hogy micsoda tréfának lett az áldozata, szomszédját, ...

Délre járt az idő, mikor a mama belépett Irma szobájába. Ő meg aludt a karszékekben, a nyitott táncendit is fejezben tartá. Belkeze mutatóujjával a második négyesre mutatott. A mama mosolygva nézte leányát. Majd hozzá ment. Gyöngyöden, hogy fel ne ébressze, kivette kezéből a táncendit. Belenézett és szeméi először is a leghosszabb néven akadtak meg: „Alsó- és felsőlelkű lovag Falk Andor.”

— Ah, — gondolta a mama, — ez az a csinos fiatalember, aki egy kissé merészen udvarolt Irmanak. Hija persze lovag is, Andor is, és nimit mondják, tartalékos huszárhadnagy; amaz pedig csunya is, unalmas is, János is.

És az egész dolgot nagyon természetesnek találta. Miért is ne? Károly sógor feleségének a nagyanyját is ilyen nagy ur és ilyen gazdag ember vette el. Ki tudja, hátha Irma is ... — Bizsike önzérettel gondolt a lovagra, Jánosra pedig sajnálkozva.

— Szegény János, pedig nagyon jó ember volt. (Már egy beszéd, mintha meghalt volna.)

Csongetnek. — Jaj, bizonyosan a papa jött meg! — Irma, kislány a mana, — ugorj föl, ha apád aludta föld, nem fog ceteruzenni bennünket a kasszinó-bálba.

Irma felugrik és egyenest a konyhába szalad. Egy óriási főzőkanalat ragad a kezébe és azzal kóstolja a levest. Aztán sóz kegytelenül.

A papa sürtetie a levest. Be is viszik. Az első kanálnál elfintorodik a papa aca, másodiknál már az a szent meggyőződése támad, hogy az Isten a szerelmes lányokat csak azért teremttette, hogy a levest elszózzák. Amde jókedvében van (nem mint mikor a gyertyatartót gyertyástól a földhöz vágta) nem boszankodik, só! enyveleg mondja:

— Hej, az a János, az a János!

A mama és leánya összenéznek s gondolataik megegyeznek abban, hogy a papát se hitába hívják — Rikkancs Jánosnak! TUBLI.

(Zala)

akire a gyanuja irányult, mindjárt kérdőre vonta, a melyből aztán szóvaltság és lovasias ügy keletkezett. — A párbaiban szerencsére egyik fél sem sérült meg.

— Aranymosás a Drávában. Néhány hét óta egy angol társaság megbízásából több mérnök tartózkodik Légradón, hogy ezen a tájékon szénkutatásokkal és aranymosással foglalkozzanak. Légradó község, melynek az aranymosásra egészen Pettung van privilégium, eddig nem huzott szántóvető hasznát, most az angolok akarják ezt a vállalatot beébe venni.

Egy Wertheim kassza

keresetik megvételre.
Cím megduható a kiadóhivatásban.

Faarverési hirdmény.

Rédics község volt urbéresei erdejének 1904. és 1905. évkere esedékes vagásterületén előjövő és alsólendvai m. kir. jár. erdőgondnokság által tövön kibélyegzett 104 drb fölgy és 18 drb erdei fenyő fatörzs

1905. évi február hó 13-án d. e. 10 órakor

Rédics község volt urbéresei erdejében megtartandó nyilvános árverésen törzsonként a legtöbb igéronék el fog adatni.

Árverési feltételek Rédics község bírájánál megtekinthetők.

Rédicsi közbirtokossági elnök.

41.1905. vejr. sz.

Árverési hirdmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102 §-a értelmében emelt közhírré teszi, évi az alsólendvai kir. járásbírósnaknak 1905. évi V. 411. számú végzése következtében dr. Wollák Adolf ügyvéd által képviselt Deutsch József és Társa javára Weisz Kornelia ellen 3739 kor. 77 fillér s jár. erejéig 1905. évi január hó 17-én fogamatossított kiidegítési végrehajtás után le- és féllfoglalt és 2951 kor. 72 fillérre be-

csült következő ingóságok, u. m.: üzleti eszterlések, kilflönel kész férő és gyermek ruhák, posztok, szövetek, fehérművek, női ruhák, ágyművek, szobatorok és egyéb ingóságok nyilvános árverésen eladottak.
Mely árverésnek az alsólendvai kir. járásbírósig 1905-ik évi V. 412. számú végzése folytán 3739 kor. 77 fill. tokekövetelés, ennek 1904. évi december hó 20. napjától járó 6% kamata, és eddig összesen 180 kor. 05 filléren bírólag már megállapított költségek erejéig, Lentin alörög lákaian és üzlet helyiségében leendő megtartására

1905. évi február hó 11-ik napjának

déleltől 9 óráig határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók szemmel elő meggyezéssel hivatalos meg, hogy az írtott ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzítés mellett, a legtöbbbet igéronék, szükség esetén becsoron alul is, e fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és féllfoglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Alsólendván, 1905. évi január hó 31.

ANDRÓSCSEZ LÉNÁRD
kir. bír. végrehajtó.

182.1905.

Árverési hirdmény.

Jakabta község volt urbéresei erdejében a 66716.1904. sz. m. kir. földmívelésügyi ministéri rendeltetl rendkívüli kihasználásra engedélyezett az 1905—1914. évkere esedékes 8.67 kat. holdnyi vagásterületék fatömegének magyészése, neveztelesen az alsólendvai m. kir. járásí erdőgondnokság által tövön kibélyegzett 149 darab 64—124 mellmagasságú átmérővel bíró kocasnyom tölgyta törzs 20 cm. vastagságon felül műfának alkalmas része

1905. évi február hó 20. napján

d. e. 9 órakor Jakabta község (Zala vm.) bírájának házában megtartandó zárt ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverésen a legtöbbbet igéronék el fog adatni.

Kikiáltási ár 10380 korona.
Bánatpénz 1038 korona.

A szóbeli árverés megkezdése előtt 1038 korona bánatpénzzel vagy megfelelő óvadékképes értékpapirokkal felszerelt és egy koronás bélyeggel ellátott zárt ajánlatok, melyekben a felajánlott ár számokkal és betűkkel olvashatóan kírándó, valamint, hogy ajánlattevő a feltételeket ismeri s magát azoknak aláveti, az árverést vezető által elfogadtatnak, ellenben utó vagy lávairati ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

Árverési feltételek nálam és Jakabta község bírájánál megtekinthetők.

Alsólendva, 1905. január 24.

SZÉKELY
főszolgabíró.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár

hetibefizetési-, betét- és előleg üzletágának

VI. csoportját

folyó évi márczius hó 2-án nyitja meg.

Az Alsó-Lendvai Takarékpénztár
Igazgatósága.

MÜHLE VILMOS

cs. és kir. udvari szállító **Temesváron**
Mag., növény-, rózsa-, fák- stb.
nagytenyészet
(Tenyészterület: 62 hold — 37 hektár.)

Magyakkból és virághagymákból a legjobbat.

A legnemesebb gyümölcs-, dísz- és sorfákat.
A legszebb fenyőféléket és cserjéket.
Képletekkel bőven ellátott leíró katalógusok ingyen.
Postaszállítmányok magyakkal 5 kor. felül bérmentve.
Minden egyes szállítmányhoz „Műhle tanácsadója a kertművelésben”, a legjobb kertészeti kézikönyv, ingyen mellékelteik.

Hirdetések
jutányosan felvételnek
e lap kiadóhivatalában.

INDRA TEA.

Ez a világ legjobb teája. Kitűnő reggelizésre és oszonnára. Legjobb övszer influenza és meg-hűlések ellen.

Kapható minden jobb fűszerkereskedés- és drogueriában. Nagybani elárúsítás
INDRA TEA IMPORT COMPANY, TRIEST.

A Franklin-Társulat kiadása.

A Magyar Remekírók
a magyar irodalom főművei

hatodik sorozata most jelent meg a következő kötetekkel:
Arany László munkái. Sajtó alá rendezte Kozma Andor.
Gvadányi József és Fazekas Mihály. Sajtó alá rendezte Negyesy László.
Madaich Imre munkái. Sajtó alá rendezte Alexander Bernát.
Toma Mihály munkái. III. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.
Vörösmarty Mihály munkái. VI. kötet. Sajtó alá rendezte Oszlafi Pál.

A már előbb megjelent öt sorozatban a következő művek jelentek meg.
Arany János munkái. I., II. és III. kötet. Sajtó alá rendezte Riedl Frigyes.
Bajza József munkái. Sajtó alá rendezte Badics Ferencz.
Csiky Gergely színművei. Sajtó alá rendezte Kossuth Ferencz.
Czuczor Gergely költői munkái. Sajtó alá rendezte Zoltány Irén.
Garay János munkái. Sajtó alá rendezte Ferenczi Zoltán.
Kazinczy Ferencz műveiből. Sajtó alá rendezte Váczy János.
Kisfaludy Sándor munkái. I. kötet. Sajtó alá rendezte Heinrich Gusztáv.
Kölcsey Ferencz munkái. Sajtó alá rendezte Angyal Dávid.
Kossuth Lajos munkáiból. Sajtó alá rendezte Kossuth Ferencz.
Kurnecz költszet. Sajtó alá rendezte Erdélyi Pál.
Pázmány Péter munkáiból. Sajtó alá rendezte Fraknoi Vilmos.
Reviczky Gyula összes költeményei. Sajtó alá rendezte Koroda Pál.
Gróf Széchenyi István munkáiból. I. kötet. Sajtó alá rendezte Berzevicz Albert.
Szigligeti Ede színművei. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Bayer József.
Toma Mihály munkái. I. és II. kötet. Sajtó alá rendezte Lévy József.
Vajda János kisebb költeményei. Sajtó alá rendezte Endródi Sándor.
Vörösmarty Mihály munkái. I., II., III., IV. és V. kötet. Sajtó alá rendezte Gyulai Pál.

A Magyar Remekírók gyűjteménye tizenegy 5 kötetes sorozatban jelenik meg. A teljes 55 kötetes munka ára 220 korona; az ennek kiegészítőjeként megjelent Shakspeare összes művei hat kötetbe kötve ára 30 korona, melyet a Magyar Remekírók nevű 20 korona kedvezményes áron kapnak.

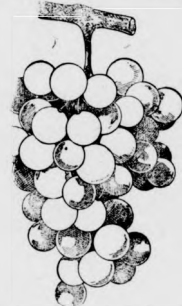
Megrendeléseket elfogad minden könyvkereskedés és a

Franklin-Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.
(Budapest IV., Egyetem-u. 4.)

SZŐLŐVESSZŐ!

A világhíri
DELAWARE
adja a legjobb bort!
Oltani, permetezni nem kell!
A filokserának ellenáll!
Leírását ingyen küldöm meg bárkinek.
Nagymennyiségű Delaware-vevő és
!! szőlőoltvány-eladás !!
Cím:
Szigyártó Nagy Mihály,
Felső-Segesd.
Lugasvesztek 20 drb. két óriással csak 10 kor.

„Milleniumtelep“ Nagyösz.

Legelőcsödbb árani
Szép és tartós szőlője
csak annak lesz, a ki ingyen kéri Magyarországon
legnagyobb szőlősközlőjének árjegyzékét, a mely
szőlőiskola állami segítségével és állami költségveté-
mellett létesült.
9-20

A vidéken lakó családoknak
mellőzheteiflen
a higienikus és tejesen szagtalan
csész. és kir. szabadalmazott
szobakloset,
mely mint oltogta butoradarab, bármilyen lakásban
elhelyezhető.
tetőre köcsik
gy. köpcseszé
bidetek és irrigátorok
első- és fűrdő-kádak.
pes árjegyzékét ingyen és bér-
mentve küld
GUTTMANN L
csolet-gyár
Budapest, IV., Városház utca 2. szám
(Kossuth Lajos-szecsá sarkán.)

ALKALMI VÉTEL
32 r'ib csak 6 fr.
A legelső ad udó oi k' puz a mi Gori-
szűli évetek az éz a alak mely áll:
6 drb. legfeln. goria család-csészak
6 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „
6 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „
12 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „
1 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „
1 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „
1 „ „ „ „ „ „ „ „ „ „
32 drb. összesen 6 fr. Irén. Ya asszony a legfinomabb kiváló berr,
a melynek ára csak 6 koronaszó azaz volt és most csak a föld-
mártoni rakár folyón csak 6 fr. jézi aultatás. A Goria a tel-
leg kiváló helye van minden világhírű máros és folyón
pótiya a drága igazi csészák. Tisz láka ana csészák szeppeppon vizek
kell használni. Hogy mindenkori berrt is meggyőződjék kész-
nyak men telésé oltón a penst minden orvosi népiú szesza gini
Sokháló- csészák ártást ellet vagy az- magz oltón a-
LEG LÁTERE gyári rakta oltó. **Beos J. B. Woltz**
31. Használó megfektető utánzóktól óvatot unt. Az én edző-
készen orvosi gyarmatnyak.